

Francine Egberts, activiteitenbegeleidster

Sportdag!

Een sportdag organiseren voor 100 kinderen is zo eenvoudig nog niet. Onze eerste sportdag stond gepland aan het einde van mijn verblijf in León en ik beschouwde het als de kroon op mijn werk om voor de straatkinderen van León een ontspannen dag te organiseren.

Samen met ons team in León heb ik allereerst vaak gesproken over de invulling van de dag. Het bleek dat onze ideeën over sport en spel op sommige punten totaal uiteenliepen. Zo heb ik me hard gemaakt voor gemengde teams, geen rode kaarten op de sportdag en geen grote prijzen voor de winnaar. Nadat we er in twee vergaderingen over hadden gesproken, mocht ik uiteindelijk mijn zogenaamde *experiment* gaan uitvoeren. Gelukkig was niet iedereen sceptisch, maar mentor Jairo bijvoorbeeld, zelf een fanatiek voetballer, kon zich toch niet voorstellen dat jongens meisjes niet omver zouden lopen. Hij was dan ook op de sportdag aanwezig met, jawel, een rode kaart om de grove overtredingen te bestraffen!

Op de dag zelf vroegen de fanatiekelingen al om een bal voordat de wedstrijden begonnen waren. Voor ik het in de gaten had, stond Marco al met een stel vriendjes om zich heen zijn kunstjes te vertonen, op zijn blote voeten. Ik vroeg hem waarom hij zijn schoenen niet aan had, en hij antwoordde dat hij ze vandaag niet nodig had, omdat hij sneller kon rennen zonder schoenen. Vervolgens liep hij naar de lijsten om te zien in welk team hij zou spelen. Hij kwam blij teruggelopen en riep tegen zijn neefje Juan: *'We moeten de eerste wedstrijd tegen elkaar, dat wordt spannend!'*.

De teams werden begeleid door een aantal ouders. Het rode team deed het erg goed. Marco stond op het doel en dirigeerde zijn buurt- en teamgenootjes in de goede richting. Zelf bleef hij op keep staan, hij hoefde niet mee naar voren. Daar stonden tenslotte een paar goede spitsen die ook op hun blote voeten, de tegenpartij handig uitspeelden. Hoewel de jongens iets nadrukkelijker aanwezig waren tijdens de partijen, liet het merendeel van de meisjes zich niet van de bal af zetten. Jairo greep hier en daar nog in met zijn kaarten, maar gelukkig niet omdat een jongen een meisje omver had gelopen.

Het competitiegevoel was gedurende de hele dag sterk aanwezig onder alle kinderen en niet in de laatste plaats omdat de prijs een bal was. Je kunt onze kinderen namelijk niet gelukkiger maken dan met een bal. Helaas kan maar één team winnen en vandaag waren de kinderen van het rode team de gelukkigen. Na het toernooi zat Alvaro alleen in een hoekje. Toen ik hem vroeg waarom hij zo verdrietig was zei hij: *'Ik had eigenlijk in het rode team moeten zitten, de indeling was niet eerlijk, en nu heb ik geen bal'*. Daarna biggelde er een traan over zijn wang. Om hem te troosten, heb ik hem beloofd dat bij de volgende sportdag de prijs weer een bal zou zijn, dus dat hij goed zijn best moet doen om

in vorm te blijven!

Francine Egberts heeft in het half jaar dat zij zich voor MPP in Nicaragua inzette hard gewerkt. Ze heeft een promotiefilm gemaakt, het vakantieprogramma begeleid en een activiteitenplan ontwikkeld. De sportdag was de succesvolle afsluiting.

Na haar terugkomst in Nederland is Francine een post-doc opleiding ontwikkelingswerk gaan volgen in aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. Sinds twee jaar is ze weer actief in het buitenland. Na een aantal jaar in Thailand werkt Francine momenteel in Mongolië.